Analize și opinii

Luminița Andrei: Proprietatea încurcă socotelile

Acum 13 seconds 1 Vizualizari 3 Timp de citire

Auzim tot mai des că proprietatea este o povară. Că e mai bine să nu deții nimic, să trăiești în chirie, să fii ,,mobil" și ,,liber". În realitate, aceasta este cea mai perfidă formă de înrobire: o omenire în chirie, fără rădăcini, fără patrimoniu, la discreția stăpânilor invizibili.

România știe ce înseamnă asta. Comunismul a fost marele jaf al proprietăților. După naționalizare, proprietarul unei făbricuțe scria: ,,Au venit cu hârtii și cu jandarmi. Ne-au spus că fabrica nu mai e a noastră, că e a poporului. Într-o zi am rămas angajat la propria întreprindere, dar sub comanda unui activist care nici nu știa ce înseamnă meseria noastră" (Mărturie din 1948).

Apoi a urmat colectivizarea, care a smuls pământul din mâinile țăranilor. Iată ce mărturie dădea un țăran, în

noapte, iar pentru părțile de avere care le-au mai rămas au trebuit să plătească impozite și cote atât de mari, încât până la urmă s-au văzut nevoiți să renunțe singuri la averi.

A urmat industrializarea, care nu a fost un lucru rău, dar a smuls țăranul din curte și pământ. Înghesuit în apartamente cenușii, și-a pierdut rostul. După muncă, fără câmp și gospodărie, a găsit alinare doar în alcool, iar bunul simț odinioară firesc s-a stins și el în grosolănie.

Cu timpul satele s-au golit, pregătite pentru a fi vândute pe nimic… Cei care s-au opus acestor măsuri au plătit scump: au înfundat pușcăriile, au fost torturați, umiliți, marginalizați, ținuți la munca de jos, sărăciți. ,,Ne-au hrănit zilnic cu zeamă lungă de varză și câteva coji de pâine” (scria un fost deținut politic de la Aiud).

În timp ce oamenii gospodari și cu bun simț erau zdrobiți prin închisori, partidul ridica în loc elemente fără Dumnezeu cu ajutorul cărora a creat o forță de represiune nemiloasă: Securitatea, Miliția și o întreagă rețea de informatori. Această mașinărie a fricii a transformat România într-un lagăr controlat de teroare. Poporul știa că un cuvânt greșit putea aduce ancheta, concedierea, lipsa oricăror mijloace de supraviețuire sau închisoarea, frica de a nu primi un loc de muncă, un acoperiș, o bucata de pâine… Aceasta a fost arma care a frânt rezistența. Statul a devenit călăul propriului popor.

Apoi au ridicat ideologi care să spele creierele a generații întregi, pentru ca acestea să nu mai poată deosebi adevărul de minciună, libertatea de robie, binele de rău…

După 1989 ni s-a promis libertate, dar nedreptatea a continuat. Marea majoritate nu și-a mai putut recupera bunurile confiscate de comuniști. Un proprietar deposedat spunea cu amărăciune: ,,Am bătut pragurile tribunalelor 20 de ani. Casele le-au vândut de trei ori, iar eu am rămas chiriaș în propria casă”. Tineretul a fost forțat să-și caute de lucru prin alte părți, bătrânii au rămas părăsiți, copiii ai nimănui.

Toate aceste mărturii arată un adevăr simplu: fără proprietate, omul devine instrument, nu persoană. Fără rădăcini, fără casă, fără moștenire, el poate fi mutat și manipulat după bunul plac. Este exact ceea ce se dorește azi, sub masca progresului.

Acum urmează o nouă etapă: din nou cresc impozitele pe proprietăți, se pun piedici întreprinzătorilor și se stimulează haosul, violența, destrăbălarea, indepartarea de Dumnezeu, consumul de droguri, nesiguranța… ca omenirea să ceară singură restrângerea drepturilor fundamentale. Așa se pregătește dictatura globală, care dacă nu va reuși să ne convingă să renunțăm la ce avem, va apela la forță!

Autor: **Luminița Andrei**

Despre autor

editor